

Sjung och frukta ej att vras,
 Drick och njut den dag du har,
 Sin din lifstråd Parken spinner,
 Sin ditt timglas upprätt står;
 Men hvar timme sanden rinner.
 Gråna dina glesa hår.

Gubbe! grafven står dig när:
 Presa drusvan, rör din lyra,
 Drick; ty du behöfver vras;
 Sjung, att glömma hvad du är.
 Njut de flämtande behagen
 Af den dag, som säcker sig —
 Kanste skådar morgondagen
 Blotta askan utaf dig.

GS 291

22

Twenne Uppmuntrings-Visor

att
 glädja sig af
 lifwet:

- 1) En däre för sin framtid gråter m. m.
- 2) Ungling transa dina hår, m. m.

SÖDERBOM, 1884.
 Tryckt i Ecclesiastiska Boktryckeriet.

En däre för sin framtid gråter:
Den wise njuter glad sin dag,
Och lugn och trygg sig öfverlåter
Att Himlens milda välbehag.

Allt, under knot på ödets lagar,
Man lifvet ej må önska bort,
I win och kärlek våra dagar
Må sjungas, drickas, skalkas bort.

Sön, wänner! alle hwad kånslan sårar;
Låt sora ej göra tiden lång:
Han skådar nödligt våra tårar,
Som gaf oss Glickor, win och sång.

Med rågadt glas och elbadt hjerta;
I flickans sköt, i wänners lag,
Han bjöd oss glömma lifwets smärta,
Han bjöd oss njuta dess behag.

Men må dock allt med måtta njutas:
Blygd öfwer den, som det ej wet!
Må han för ewigt uteslutas
Från våra njens ljuslighet!

Ja, må wi älska, dricka, sjunga:
Blott glädjen, glädjen är vårt mål:
Och, medan ljusst den styr vår tunga,
Dess moders — Måttlighetens skal!

Yngling! fransa dina hår,
Pressa drufwan, rör din lyra,
Njut med glädje, ej med yra,
Dina oskuldsfulla år.
Se på blomman: daggen sänkes,
Westan andas, och hon ler.
Njut, som hon, den dag dig sänkes.
Wet, den uppgår aldrig mer.

Man! i dina mogna dar
Pressa drufwan, rör din lyra,